

## KULTUR &amp; NÖJE

## HEROISM

”Allting är möjligt om du har tillräckligt med mod.”

J. K. Rowling.

noje@norrnan.se · kultur@norrnan.se · 0910/577 00

## TEATER

# Fortsätter förbi salen på lasarettet

En pojke på fem år lämnas 1961 ensam på barnavdelningen, Skellefteå lasarett, för att tampas med döden. Hans mamma radar upp karameller och leksaker på nattduksbordet. Sedan går hon. Där börjar Thomas Andersson berättelsen om sitt liv. Ett liv som stundtals levts i dödens skugga och som präglats av den ensamma tiden på sjukhuset.

## FÖRESTÄLLNING

På 1960-talet var det fortfarande otänkbart att föräldrarna skulle stanna hos barnet. Även om det, som i Thomas Anderssons fall, hade ett

kroniskt och allvarligt hjärtfel. Alla för förstås illa av den ofrivilliga separationen. Modern, spelad av Ellenor Lindgren, led minst lika mycket. Ändå är inte föreställningen sentimental. Thomas Anderssons idé är att dela med sig av sina erfarenheter



**BERÄTTARFÖRESTÄLLNING.**  
Med Ellenor Lindgren och Thomas Andersson.  
FOTO: PATRICK DEGERMAN

## BITTER

Henrik Pettersson, Jonas Jepson  
bitter.serie@gmail.com

## BITTER



Antingen har jag ätit rödbetor, eller så är något allvarligt fel.



## I en sal på lasarettet

En berättarföreställning med Thomas Andersson och Ellenor Lindgren Västerbottens-teatern, lördag den 14 september 2013.

**Medverkande:** Thomas Andersson och Ellenor Lindgren.  
**Manus & musikarr:** Thomas Andersson.  
**Regi:** Peter Engkvist.

**Scenbild och kostym:** Ellenor Lindgren.  
**Ljusdesign:** Bertil Rhodin.  
**Ljuddesign och ljudteknik:** Bengt Göran Staaf.

och kanske trösta någon annan hjärt-sjuk människa. Trassel med pumpen behöver inte betyda slutet.

**Historien stannar inte** i sjukssalen, titeln till trots. Den svävar ut och omfamnar föräldrarnas första möte, ett impulsivt frieri på Burträskvägen, köpet av en ny lastbil och iskalla äventyr i krigstid med densamma. Just berättelsen om de nattliga transportererna över Bottenvikens is är spännande att lyssna till. Men hur tusan kom de loss och tog sig hem ur snökaoset – som verkligen gjorde skäl för namnet!?

Skådespelarna pratar tidvis skelleftemål, vilket gör det svårt för ovana öron att uppfatta allt. I kombination med att berättelsen handlar om en västerbottning, i Västerbotten, skapas ett avstånd för den oinvigde. När de äldre i publiken – och de är i majoritet – nickar igenkännande känner jag ett styng av avund. Plötsligt föds en längtan efter en pjäs som jag och min generation skulle kunna känna igen sig i.

**Det är däremot** inte Thomas Anderssons och Ellenor Lindgrens uppgift. De levererar en fin och lågmäld berättelse. Fiolspelandet håller hög klass och ljudeffekterna är överraskande analoga. Den enkla scenografin, ljussättningen och utförandet skapar tillsammans en trivsamt helhet. Men främst för den äldre publiken och de med västerbottniska hjärtan.

INGRID CARLSSON

## I KORTHET

## Boston bjuder på en fullspäckad och jazzig höst

Jazzklubben Boston presenterar ett fullspäckat höst- och vinterprogram. Dessutom är lördagskaféerna tillbaka på restaurang Älvy.

Jazzklubben Boston är tillbaka i sin ordinarie lokal för lördagskonserter och har laddat upp med totalt 13 evenemang. Varje lördag, förutom den tredje i oktober, arrangeras jazzkafé på restaurang Älvy och först ut är Ruths orkester som intar scenen den 5 oktober. Även Dick Grubbströms lilla storband och Anna-Lena Kanon kommer gästa Älvy under hösten och likaså Thomas Nyström kvartett och studenter från musikhögskolan i Piteå.

Redan i lördags hade Jazzklubben Boston sin första konsert på Nordanåteatern för säsongen när Ann Kristin Hedmark gästade scenen. Den 18 oktober sker dock höstens höjdpunkt när den hyllade duon Anna Christof-



**GER KONSERT.**  
Grammisnominerade duon Anna Christoffersson och Steve Dobrogosz ger en konsert på Nordanåteatern den 19 oktober.

FOTO: HENRIK MONTGOMERY / SCANPIX

fersson och Steve Dobrogosz ger konsert.

Klubben har också en konsert inbokad på Anderstorpssalen den 5 december. Då ska Lars Jansson trio och Tommy Lakso bjudea på musik.

EMILIE SJÖLUND

## MÅNDAG

## Moralpanik över spel

**På tisdag släpps** Grand Theft Auto V. Jag kommer att stänga in mig i lägenheten, dra ner persienerna och spela hela natten. Jag räknar med att bli rysligt imponerad av Rockstars efterlängta femma. Jag räknar med en vidsträckt, detaljerad spelvärld och sprängda narrativa gränser.

**Jag räknar också** med ny våg av moralpanik. I synnerhet i form av upprörda föräldrar och twitterstormar, förebyggande rubriksättningar i tidningar och konservativa föreningar som ondgör sig över hur spelet korrumpier dagens ungdom och glorifierar våld.

Grand Theft Auto är som en sorts symbol för farorna med spelmediet. Inte så konstigt kanske när det är en ohygglig populär serie där spelaren erbjuds stora friheter i att mörda folk och förkovra sig i allsköns kriminella verksamheter, men jag moraliserar inte över sådana inslag, inte när de sätts i en riktig kontext. Vilket de gör i Grand Theft Auto.

Det är lätt att plocka ut enskilda inslag och peka på dem som skadliga, men sett till helheten är Grand Theft Auto-serien så mycket mer än en serie som bara använder våld och sex som billiga försäljningsknep. Här finns riktig substans. Här finns satir och samhällskritik, svart humor och en berättelse som är värd att berättas.

**Grand Theft Auto** är en serie för äldre spelare. Jag förstår om föräldrar blir upprörda när de ser sina barn köra ihjäl tanter på gatorna – men hur hamnade spelet hos dem överhuvudtaget?

Det har en hög åldersgräns av en anledning. Tyvärr verkar den inte respekteras av alltför många, vilket får mig att undra varför.

Är folk i allmänhet för oinsatta i hur spel ser ut idag? Eller är spel som berättarmedium inte tillräckligt moget ännu? Det går förstås att diskutera, men i Grand Thefts Autos fall förstår jag inte kritiken.

Rockstar vet vad de sysslar med och gör det för en vuxen publik. Ändå kommer det att bli ett jäkla liv när det släpps.



## KRÖNIKA

## CARL BRÄNNSTRÖM